

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1CoCsp/25/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123202358
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8123202358.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Marianny Hirkovej v sporovej veci žalobkyne: A. B., nar. X.X.XXXX, XXX XX C. XXX, zastúpenej: RIEDL advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Slovenská 46, 080 01 Prešov, IČO: 54 359 490, proti žalovanému: Blackside, a.s., so sídlom Mlynské nivy 48, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 48 191 515, zastúpeného: JUDr. Andrej Balážik, advokát, so sídlom Lachova 1609/32, 851 03 Bratislava – mestská časť Petržalka, IČO: 54429021, o priznanie primeraného finančného zabezpečenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 15Csp/17/2023-41 z 21.5.2024, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 300,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Určil, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že dňa 11.7.2014 uzatvorila žalobkyňa ako dlžník a právny predchodca žalovaného Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ zmluvu o kreditnej karte. Na základe toho banka poskytla žalobkyni kreditnú kartu štedrá karta CTLS so spotrebiteľským revolvingovým úverom s celkovým úverovým rámcom vo výške 1.500,- eur. Nakoľko žalobkyňa pohľadávku banky vyplývajúcu zo zmluvy riadne a včas neuhradila došlo k výpovedi zmluvy s účinnosťou k 25.9.2016.

3. Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 7Csp/34/2020-180 zo dňa 16.9.2020 rozhodol vo veci žalobcu - žalovaného v tomto konaní proti žalovanej - žalobkyni v tomto konaní spore o zaplatenie 1.129,49 eur s príslušenstvom rozsudkom pre zmeškanie tak, že žalobu zamietol. S poukazom na nedostavenie sa právneho zástupcu žalovaného (žalobcu v konaní 7Csp/34/2020) na pojednávanie bez náležitého ospravedlnenia a napriek riadnemu predvolaniu.

4. Príslušnosť Okresného súdu Prešov je daná § 19 písm. d) CSP na základe trvalého pobytu žalobkyne, nakoľko ide o spotrebiteľský spor medzi spotrebiteľom a dodávateľom na základe spotrebiteľskej zmluvy s poukazom na § 290 CSP.

5. Žalobkyňa a právny predchodca žalovaného uzatvorili spotrebiteľskú zmluvu o úvere dňa 11.7.2014. Vychádzajúc z tohto záveru je zrejmé, že v tomto konaní ide o spotrebiteľský spor, preto s poukazom na § 19 písm. d) Civilného sporového poriadku je príslušný na konanie Okresný súd Prešov nakoľko žalobkyňa má adresu trvalého pobytu Prešove.

6. Vo veci 7Csp/34/2020 Okresného súdu Prešov sa žalovaný domáhal zaplatenia sumy 1.129,49 eur. Žalobkyňa bola v konaní úspešná, z čoho možno vyvodit' záver, že si úspešne uplatnila svoje

práva v postavení spotrebiteľa. Je preto aktívne vecne legitimovaný subjektom pre podanie žaloby v tomto konaní (o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia). Nakoľko žalovaný je subjektom, proti ktorému došlo k úspešnému uplatneniu spotrebiteľského práva v konaní 7Csp/34/2020, je práve žalovaný pasívne vecne legitimovaným subjektom v tomto konaní.

7. Žalobkyňa si teda bez akýchkoľvek pochybností v inom súdnom konaní úspešne uplatnila právo od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

8. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradila dodávateľa od získavania plnení vyplývajúcich z neprijateľných zmluvných podmienok a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma, v prejednávanej veci k vzniku ujmy na strane žalobkyne bez akýchkoľvek pochybností došlo. (obdobne Rozsudok Krajského súdu v Prešove 7Co/125/2019)

9. Žalobkyňa aj s prihliadnutím na postoj žalovaného vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7Csp/34/2020, v ktorom uplatnil právo na zaplatenie 1.129,49 eur, avšak v konaní riadne nepokračoval (nedostavil sa na nariadené pojednávanie bez ospravedlnenia), bola nedôvodne vystavená psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty, a to až do doby právoplatného skončenia konania. Došlo navyše k výraznému zásahu do majetkovej sféry žalobkyne, kedy bol súdnym sporom ohrozený majetok žalobkyne.

10. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod. Za primerané, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, je preto potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 300,- eur. Táto čiastka zodpovedá ani nie tretine sumy, ktorú si žalovaný nedôvodne uplatňoval v súdnom konaní proti žalobkyňi. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v nižšej výške by neplnilo odradzujúcu funkciu vo vzťahu k žalovanému. Žalobkyňa ako dlžník bola pritom vystavená nutnosti brániť sa súdnym konaním až do jeho záveru - rozhodnutia súdu vo veci, a to za situácie, kedy bola vystavená právnej neistote vo vzťahu k svojej majetkovej sfére od 11.7.2014, kedy došlo k uzavretiu predmetnej spotrebiteľskej zmluvy, až do rozhodnutia súdu dňa 16.9.2020 s právoplatnosťou 20.10.2020, teda viac než 6 rokov. Priznané finančné zadosťučinenie v celkovej výške 300,- eur je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej vznikla konaním žalovaného a je akosi určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý v súdnom konaní a ako právny nástupca pôvodného veriteľa pri dojednávani úverových zmlúv závadne konal. Preto súd priznal žalobkyňi právo na primerané finančné zadosťučinenie v uvedenom rozsahu.

11. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP.

12. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

13. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. b) CSP, t. j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ustanovením § 365 ods. 1 písm. d) CSP, t. j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ustanovením § 365 ods. 1 písm. e) CSP, t. j., že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ustanovením § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t. j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ustanovením § 365 ods. 1 písm. g) CSP, t. j., že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j., že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Poukázal na to, že predmetný spor vyvolaný žalobkyňou na základe podanej žaloby nie je spotrebiteľským sporom, nakoľko uzatvorením spotrebiteľskej zmluvy nedochádza k vzniku práva spotrebiteľa na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, keďže právo na priznanie vzniká spotrebiteľovi až okamihom právoplatného rozhodnutia súdu, z ktorého vyplýva, že spotrebiteľ bol pri súdnej ochrane svojich práv a povinností úspešný. V predmetnom spore nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je spotrebiteľská zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona, teda zo Zákona na ochranu spotrebiteľa.

15. Argumentácia súdu prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí je zmätočná, pretože porušením spotrebiteľských práv v zmysle § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa nie je to, ak v pôvodnom súdnom konaní, od ktorého žalobkyňa odvodzuje svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie, žaloba žalovanej obchodnej spoločnosti proti žalobkyni bola zamietnutá, nakoľko zo žiadneho osobitného predpisu nevyplýva, že porušením práv a povinností ustanovených s cieľom ochrany spotrebiteľa je tá skutočnosť, že dôjde k zamietnutiu žaloby súdom.

16. Tým, že súd v napadnutom rozhodnutí nesprávne identifikoval právo alebo povinnosť žalobkyne, za porušenie ktorého by zodpovedal žalovaný, ostalo bez odpovede, ktoré právo alebo povinnosť žalobkyne bolo potom žalovaným porušené.

17. Súd prvej inštancie sa nedostatočne vyporiadal s argumentáciou žalovaného týkajúcou sa účelom inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia, keďže z rozhodnutia nevyplývajú úvahy súdu, prečo považuje za účelné sankcionovať žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie a od čoho alebo od akého konania má táto sankcia odradiť obchodnú spoločnosť. Primerané finančné zadosťučinenie má predovšetkým sankčnú povahu a jeho účelom je odradiť nečestného dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľov a poskytnúť žalobkyni ako spotrebiteľke satisfakciu a zároveň odradiť dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľov. V prejednávanej veci však primerané finančné zadosťučinenie žalovaného nemá od čoho odradiť, nakoľko žalovaný neporušil akékoľvek práva a povinnosti žalobkyne ako spotrebiteľky.

18. Žalobou uplatnený nárok v prejednávanej veci je teda zjavne neprimeraný, ak sa odvodzuje od snahy sankcionovať žalovaného, ktorý sa navyše nijakým spôsobom neprevinil voči žalobkyni. Súd prvej inštancie neobjasnil, na základe akých kritérií a úvah dospel k ustáleniu priznanej výšky finančného zadosťučinenia na sumu 300,- eur a nezaoberal sa vyhodnotením neprimeranosti súdom určenej výšky finančného zadosťučinenia. Nie je zrejmé, akého závadného konania sa žalovaný ako právny nástupca pôvodného veriteľa pri dojednávaní úverových zmlúv so žalobkyňou dopustil, za ktoré je teraz súdom prvej inštancie žalovaný sankcionovaný. Rozhodnutie súdu je teda v tomto smere nepreskúmateľné a arbitrárne. K uzatvoreniu spotrebiteľskej zmluvy došlo medzi právnym predchodcom žalovaného, t. j. spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobkyňou 11.7.2014, a preto citované ustanovenie upravujúce podmienky priznania primeraného finančného zadosťučinenia sa na posudzovaný prípad nevzťahuje. Je potrebné sa odvolať na znenie § 3 ods. 5 posledná veta Zákona o ochrane spotrebiteľa, t. j. na znenie účinné od 10.6.2013, podľa ktorého spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Súd prvej inštancie sa však s týmito okolnosťami vôbec nevyporiadal.

19. V kontexte týchto okolností je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, arbitrárne pre nedostatok dôvodov. Takýmto spôsobom bolo porušené právo žalovaného na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

20. Podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti žalobkyňou nie je splnená, keďže žalobkyňa neuplatnila žiadny konkrétny nárok z porušenia práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľa, teda napríklad nárok na náhradu škody alebo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Nakoľko žiadne práva žalobkyne priznané Zákonom o ochrane spotrebiteľa porušené neboli, žalobkyni voči žalovanému nevznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Zamietnutie žaloby v spore o plnenie zo zmluvy o kreditnej karte z 11.7.2014 nebolo založené na porušení

spotrebiteľských práv. Uplatnenie návrhu žalobkyne ako žalovanej v pôvodnom sporovom konaní na súde, ak by bolo rozhodnuté rozsudkom pre zmeškanie žalovaného ako žalobkyne, nepredstavuje porušenie práv spotrebiteľa v zmysle Zákona o ochrane spotrebiteľa.

21. Zmluva o kreditnej karte z 11.7.2014, z ktorej nárok bol uplatnený v pôvodnom súdnom konaní, bola uzavretá medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného – Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom. Žalovaný nebol účastníkom zmluvy o kreditnej karte z 11.7.2014, zmluvné podmienky zmluvy o kreditnej karte z 11.7.2014 nekreoval, nemohol sa tak dopustiť porušenia spotrebiteľských práv a povinností žalobkyne. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia z dôvodu občianskoprávneho charakteru tohto súkromnoprávneho inštitútu nemôže plniť funkciu sankcie. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemá slúžiť ako prostriedok náhrady škody a nemôže slúžiť na neprimerané obohacovanie sa spotrebiteľa.

22. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadрила.

23. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného je dôvodné. Nie sú totiž podmienky pre potvrdenie ani pre zmenu napadnutého rozsudku, nakoľko bol vydaný na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a navyš je aj nepreskúmateľný. Nepreskúmateľnosť tohto rozhodnutia súdu prvej inštancie dosahuje intenzitu nesprávneho procesného postupu znemožňujúceho strane (v danom prípade žalovanému), aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v odvolacom konaní.

24. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 52a Občianskeho zákonníka (1) Ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzujú sa každá z týchto zmlúv samostatne.

26. V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Prešov, č. k. 7Csp/34/2020-180 zo 16.9.2020, bola zamietnutá žaloba žalobcu ako právneho predchodcu Slovenskej sporiteľne, a.s. o zaplatenie 1.129,49 eur, a to rozsudkom pre zmeškanie. V samotnej žalobe vo veci 7Csp/34/2020 Okresného súdu Prešov sa žalovaný označil za právneho nástupcu Slovenskej sporiteľne, a.s., ktorá pôvodne vstúpila do právneho vzťahu so žalobkyňou ako spotrebiteľkou, a to pokiaľ ide o zmluvu o kreditnej karte (spotrebiteľský úver) s č. kartového účtu XXXXXXXXXXXX. V tejto súvislosti sa žalovaný (v pôvodnom konaní 7Csp/34/2020 žalobca) odvolal na Zmluvu č. XXXX/XXXX/XX o postúpení pohľadávky z 21.5.2018.

27. Za týchto okolností je žalovaný právnym nástupcom pôvodného veriteľa žalobkyne Slovenskej sporiteľne, a.s. a v prípade, že sú splnené podmienky uvedené v § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, je osobne pasívne legitimovanou z titulu zodpovednosti za porušenia spotrebiteľského práva, ku ktorým eventuálne došlo v súvislosti s vyššie uvedenou spotrebiteľskou zmluvou. Preto je pasívna vecná legitímácia žalovaného v prejednávanej veci daná.

28. Nemožno súhlasiť s odvolacou argumentáciou žalovaného spočívajúcou v tom, že v prejednávanej veci nejde o spotrebiteľský spor a táto okolnosť spôsobuje, že Okresný súd Prešov nie je v prejednávanej veci vecne a miestne príslušný. Aplikácia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., ku ktorej by malo v prejednávanej veci dôjsť a obsah žaloby nepochybne naznačujú, že ide o vec súvisiacu s pôvodnou vyššie uvedenou spotrebiteľskou zmluvou, v tomto konaní sa uplatňujú nároky spotrebiteľa, ktoré

vyplývajú z jeho spotrebiteľských práv a porušení povinností v tomto kontexte na strane dodávateľa, a preto aj v prejednávanej veci ide o spotrebiteľský spor.

29. Treba však súhlasiť s odvolacou argumentáciou žalovaného spočívajúcou v tom, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné a dosahujúce prvky arbitrárnosti, pretože bez akýchkoľvek dôvodov je konštatované porušenie spotrebiteľského práva žalobkyne bez toho, aby súd prvej inštancie vysvetlil, ktoré konkrétne práva žalobkyne ako spotrebiteľky boli porušené a v akej intenzite.

30. V tomto zmysle sa súd prvej inštancie obmedzil na to, že vo veci 7Csp/34/2020 Okresného súdu Prešov, v ktorej sa žalovaný domáhal zaplata sumy 1.129,49 eur, bola žaloba zamietnutá, a preto možno vyvodiť záver, že žalobkyňa si úspešne uplatnila svoje práva v postavení spotrebiteľa.

31. S takýmto odôvodnením súdu prvej inštancie nemožno súhlasiť, nakoľko v ňom absentuje riadna analýza porušenia spotrebiteľských práv žalobkyne (v predchádzajúcom konaní žalovanej), teda ktoré konkrétne práva boli porušené a z akých dôvodov. Takáto analýza a zistenia súdu prvej inštancie v naznačenom smere sú nevyhnutne potrebné aj pre posúdenie otázky primeranosti finančného zadosťučinenia, ktoré by malo žalobkyňi patriť. Rozhodnutie súdu prvej inštancie na tieto okolnosti nedáva žiadnu odpoveď a nepreskúmateľným spôsobom sa odvoláva len na to, že vo veci 7Csp/34/2020 Okresného súdu Prešov bola žalobkyňa úspešná, pretože žaloba bola zamietnutá. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. však predpokladá poskytnutie primeraného finančného zadosťučinenia spotrebiteľovi za porušenie jeho práv alebo za porušenie povinností dodávateľa pri realizácii spotrebiteľskej zmluvy. Žiadne odôvodnenie v tomto smere však napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie neobsahuje a je nepreskúmateľné.

32. Preto postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP).

33. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie náležite vysvetliť, ktoré práva žalobkyne ako spotrebiteľky boli v súvislosti s predmetnou zmluvou uzavretou medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného porušené, prípadne, ktoré povinnosti porušil žalovaný alebo aj jeho právny predchodca. V tomto kontexte treba konštatovať, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky z 21.5.2018 sa žalovaný stal univerzálnym právnym nástupcom pôvodného veriteľa – Slovenská sporiteľňa, a.s., a teda aj zodpovedným a pasívne legitimovaným subjektom vo veci primeraného finančného zadosťučinenia.

34. Súd prvej inštancie bude v prejednávanej veci (v prípade, že zistí splnenie podmienok) aplikovať ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., a to v znení účinnom v čase právoplatnosti rozsudku o úspešnom uplatnení porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej Zákom o ochrane spotrebiteľa. Ako však bolo vyššie naznačené, toto porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom a osobitnými predpismi na ochranu spotrebiteľa musí byť náležite zistené, definované a v závislosti od neho môže byť náležite odôvodnená aj výška primeraného finančného zadosťučinenia, ktorá by mala žalobkyňi ako poškodenej spotrebiteľke eventuálne patriť.

35. Až po takto doplnenom dokazovaní a právnych úvahách bude možné vo veci zákonne rozhodnúť.

36. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).